

sige, har et Enten—Eller, hvor man alt-saa kan bruge enten Mestbegunstigelsen eller Nationalbehandlingen, efter som man i det enkelte Tilfælde synes, det vil falde gunstigt ud.

Traktatarbejdet efter Krigen er i Hovedsagen blevet fortsat efter de hidtidige Linier. Som det vil være det høje Ting bekendt, og som jeg allerede har omtalt, grunder Traktaten sig i Hovedsagen paa Mestbegunstigelsesprincippet, og paa de samme Principper, som jeg har omtalt, bygger de fleste Traktater, der er afsluttet efter Krigen. Der er dog enkelte Lande, som paa vigtige Omraader er gaaet andre Veje, nemlig paa Toldpolitikens Omraade, men der forestaar endnu saa mange Traktatafslutninger og saa stort et Arbejde Landene imellem for at faa ordnet Forholdene i Verden, at det er vanskeligt med Sikkerhed at sige, hvorledes den fremtidige Grundlinie vil blive i Traktatarbejdet mellem Nationerne. Jeg kan om den foreliggende Traktat sige, at den foregriber intet i saa Henseende med Hensyn til Fremtiden. Udenrigsministeriet har gjort sig til Opgave at følge Udviklingen paa dette Omraade med største Omhu. Et stort Arbejde er gjort i Fortiden, vi følger stadig Udviklingen og vil vedblive dermed i Fremtiden.

Før Indgaaelsen af en Traktat som den foreliggende foregaar der et stort Forarbejde. Det høje Ting vil være bekendt med, at der i 1919 blev nedsat det, vi kalder Traktatkommissionen. Udenrigsministeriet henvender sig, naar man mener, der er Grund til Afslutning af en Handelstraktat, til Traktatkommissionen, og det forberedende Arbejde foretages da af denne. Den bestaar af Repræsentanter for alle Erhvervene, for Arbejderne og for de forskellige Ressortministerier, og af disse undersøges Sagen saa paa det bedste. Man indskrænker sig imidlertid ikke til en saadan Undersøgelse af mere teoretisk Art, men gaar videre. Man henvender sig til Brancheforeninger, til enkelte Firmaer, ja, endog til Enkeltpersoner, naar man mener, at det kan have Interesse og bidrage til at belyse Sagens Udvikling i det hele taget. De forskellige Momenter, som skal være de afgørende for Traktaten, vejes paa det nøjeste. Hvis de gamle Metoder skal anvendes, underkastes de en indgaaende Prøvelse, og det vil ogsaa ses, at denne Traktat indeholder ikke faa nye Momenter. Den optræder ikke i nogen Retning som en Efterligning, men paa et saa vigtigt Om-

raade som f. Eks. Transithandels-Omraadet har vi faaet indført Bestemmelser om, at ikke alene de Varer, der kommer direkte fra Landet, men ogsaa de, der kommer i Transit, skal behandles, som om de kom direkte fra Oprindelseslandet. Dette tillægger jeg Vægt, fordi Bestræbelserne gaar ud paa at fremme Danmarks og ikke mindst Københavns Transithandel. Andre nye Momenter vil findes paa Beskatningsomraadet. Der har under, men særlig efter Krigen gjort sig en Tendens gældende rundt omkring i Europa til at finde nye Skatteobjekter, og man har søgt at inddrage den udenlandske Handel, saa vidt man kunde, under dette Omraade. Udenrigsministeriet har haft og har stadig et stort Arbejde med forskellige Sager paa dette Omraade, og vi mener, at der nu ved de Bestemmelser, som er indført i den finske Traktat, er skabt saa gode Forhold som muligt i denne Henseende.

Imidlertid maa det ikke glemmes, at en saadan Traktat afsluttes mellem to Parter, som hver har sine særlige Interesser, derfor er der taget en Række Forbehold. Først med Hensyn til Grænsehandelen. Dernæst det, at Finland ønsker visse Forbehold med Hensyn til Handelen paa Estland, med hvilket Land det igennem Tiderne har staaet i meget nøje Forbindelse. Desuden havde Finland, allerede da vi begyndte at forhandle, nemlig i 1921, afsluttet en Handelstraktat med Frankrig, en Traktat, der blev afsluttet under meget vanskelige Forhold, fordi Finland jo til Dels er et Forbudsland og derfor har maattet give Frankrig en Række Indrømmelser; disse Indrømmelser har vi ogsaa faaet i den Udstrækning, de kan siges at have Interesse for os. Listen over Indrømmelser er nøjagtig gennemgaaet, og paa alle Punkter, hvor Frankrig har faaet Begunstigelser, Toldnedsættelser, hvor disse interesserer os, er de ogsaa kommet Danmark til gode. Vi fra vor Side har taget Forbehold, først og fremmest naturligvis med Hensyn til Island, dernæst ogsaa med Hensyn til visse Grænseforhold, Fiskeri- og Sejladsforhold lige overfor Sverige, idet vi har forbeholdt os Ret til at give lignende Indrømmelser overfor Norge. Desforuden har vi naturligvis ogsaa med Hensyn til Grønland taget nødvendigt Forbehold.

Traktaten har været Genstand for indgaaende Behandling i det udenrigspolitiske Nævn. Jeg skal nu tillade mig at anbefale den til det høje Tings Velvillie med den Bemærkning, at Arbejdet allerede er færdigt i den finske Rigsdag, og at det vilde